

ดาว

มหาวิทยาลัย

เรื่อง -เบนดาว

สาวมหาวิทยาลัยวัย 19 ปี หน้าตาอึมแจ่มแจ่มใส มาพร้อมรอยยิ้มกับแสงแดดเจิดจ้าของเที่ยงที่ร้อนสุดใจ เธอชื่อกล้วยน้ำว้า-ปานไพลิน วงศ์จินต์ กำลังเรียนชั้นปีที่ 1 คณะบริหารธุรกิจ เอกภาษาจีนเพื่อธุรกิจ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (เอแบค) หลังจากจบมัธยมปลายที่โรงเรียนสตรีวิทยา 2 เธอก็เข้าเรียนที่คณะหนึ่งแต่ไม่ถูกใจ จึงย้ายคณะใหม่และเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

ภาพ : ธนัท วัฒน

ปานไพลิน วงศ์จินต์

สาวน้อยนักธุรกิจที่ฝันอยากเป็นล่าม

น้องกล้วย บอกว่า ที่เข้าเรียนที่เอแบคนี้ คณะนี้ เพราะเธอมีความต้องการที่ชัดเจนอยู่แล้วอยากมาทำงานที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการค้าขายอย่างแน่นอน เพราะที่บ้านก็ทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอสังหาริมทรัพย์อยู่แล้วถึงอย่างไรเสียก็ต้องมาช่วยที่บ้าน เนื่องจากเธอเป็นลูกสาวคนโตและห่างกับน้องชายถึง 16 ปี เพราะมีกันอยู่เพียงสองคนพี่น้อง ขณะที่น้องชายอายุแค่ 4 ขวบเท่านั้นเอง

“คุณแม่บอกว่า ถ้ามีโอกาสหนูต้องมาเรียนรู้งานของแม่บ้าง เวลาแม่ไม่อยู่ ไม่สบาย หนูจะได้ช่วยงานแม่ได้” จะได้เป็นกำลังหลักในการช่วยดูแลน้องแทนแม่ การกิจนี้แม่ย้ำไว้หนักหนา” เธอกล่าวด้วยรอยยิ้ม

แม้ว่าการถูกคาดหวังจากครอบครัวมากกว่าเพื่อนๆ ในวัยเดียวกันมากไปสักหน่อย น้องกล้วย บอกว่า ก็ไม่เป็นไร เพราะเธอเห็นแม่ทำงานหนัก ทำงานมาตั้งแต่เธอเด็กๆ อะไรพอช่วยพ่อแม่เบาภาระของคุณแม่ เธอก็ยินดีเป็นอยู่อย่างนี้ เนื่องจากเธอรักและสนิทกับคุณแม่มาก จึงอยากให้ท่านสบายใจและมีความสุข

เธอบอกว่า ถ้าไม่มาช่วยคุณแม่ เรียนเสร็จก็ไม่ได้มีอะไรทำอะอะไรจะไปเที่ยวดูหนังกับเพื่อน ก็ไม่ได้ประโยชน์อะไรทำให้อะไรใช้เวลาว่างอย่างเปล่าประโยชน์ มาช่วยคุณแม่ที่จริงแล้วประโยชน์ก็ตกอยู่กับตัวเราในอนาคต ยิ่งเรียนรู็เร็ว เราก็ยิ่งเก่งเร็ว

● ● ขอบงานประติบัติโดย...

แต่อีกใจหนึ่งเธอก็อยากทำงานเป็นล่าม เพราะชอบภาษาจีน อยากใช้สิ่งที่เรียนมาและชอบภาคทหามีจังหวัดและโอกาสที่ดีก็อยากทำธุรกิจอะไรสักอย่างที่เกี่ยวข้องกับประเทศจีน

“เป็นเพราะว่าที่บ้านหนูทำการค้ามาตั้งแต่หนูเด็กๆ เราคุ้นเคยเห็นคุณพ่อคุณแม่ทำงานค้าขาย เราก็ชิน ชอบทำการค้าขาย มีความซัดเซมมาตลอด ตอนนี้คุณแม่ไปติดต่อกัน ถ้าหนูไม่มีเรียน ท่านก็

เรียกไปช่วยไปคุยงาน รับงานเปิดเทอมก็เอาไปฝึกงานให้รู้ให้เห็นการทำงานของทนายอย่างไรก็ดี” เธอกล่าวอย่างภูมิใจ

ด้วยความที่เป็นเด็กชอบงานด้านธุรกิจ เธอจึงชอบค้าขายมาตั้งแต่เป็นวัยรุ่น ตอนอยู่ชั้นมัธยมปลาย เธอก็ชอบดูภาคคุณแม่เปิดร้านกึ่งที่ช้อปปิ้งอยู่ 2-3 ปี ขายของสวยๆ งามๆ เช่น หมวก กาลิโด ต่างๆ โดยเธอไปซื้อมาจากแหล่งผลิตแล้วเอาลูกไม้ ผ้า โย โปดกแต่งเพิ่ม เพนตีลาย วาดรูปลงไปในสินค้าเรียกๆ ให้แลดูมีสไตล์สวยเก๋มากยิ่งขึ้น

“หนูเป็นคนชอบงานประดิษฐ์ประดิษฐ์ งานแฮนด์เมดมันมีคุณค่าทางใจ วาดนั่น เขียนนี่ เอาไป เอาผ้า มาทำเพิ่ม มีความสุขเวลาได้ทำงานครั้งนี้ พอเห็นงานเรออกมาก็แล้วคนอื่นชื่นชมจะภูมิใจ มีความสุขที่สุดที่คนอื่นเห็นว่าคุณค่าในงานของเรา”

นอกจากได้งานที่มีคุณค่าแล้ว ที่สำคัญคือ ได้ฝึกความรับผิดชอบ ได้ลงทำงาน ได้เห็นคุณค่าของเงินมากกว่าจะได้เงินมาแต่ละรายนับไม่ถ้วน ก็ดีสำหรับเธอเองที่ได้ลงทำงานเสียตั้งแต่ยังเป็นวัยรุ่น

● ● อนาคตอยากมีธุรกิจของตัวเอง...

น้องกล้วย เล่าว่า หลังจากเรียนจบหากไม่ได้ทำงานเป็นล่ามอย่างที่ฝันไว้ ก็คงจะช่วยธุรกิจของที่บ้านและจะหาโอกาสเปิดธุรกิจเป็นของตัวเอง เช่น ร้านขายของแต่งบ้าน เสื้อผ้า ของกระจุกกระจิกต่างๆ เป็นช่องทางในชีวิต หลังจากนั้นก็สักพักใหญ่ก็อาจจะไปเรียนต่อปริญญาโท

เธอเล่าว่า ประมาณเดือนหน้าคุณแม่จะเปิดโชว์รูมใหม่ (อุปกรณ์ตกแต่งบ้าน โดยเฉพาะรูปปั้นทราย) ย่านพระราม 5 และที่ชั้น 2 จะทำเป็นร้านกาแฟและเบเกอรี่ ซึ่งคุณแม่วางกำลังไว้ให้เธอช่วยดูแล ซึ่งเธอก็ยินดีรับหน้าที่อย่างแข็งขัน เพราะชอบอยู่แล้วเรื่องค้าขาย

“จริงๆ หนูก็ทำเด็ก ทำขนมไม่เป็นหรอกค่ะ แต่หนูชอบรับประทาน รู้ว่าของอร่อยควรเป็นอย่างไร ก็จะคอยควบคุมรสชาติและคุณภาพของชา กาแฟ ขนมต่างๆ คุณความเรียบร้อยภายในร้าน เพราะคุณแม่เขาทำงานหลายอย่างไม่มีเวลาดูแลแกะคิด แล้วคุณแม่ก็ยกให้หนูมาช่วย เขาอยากให้หนูทำงานเก่งๆ เป็นงานเร็วๆ เพราะท่านอยากไว้ให้เร็วๆ เขาอยากจะทำธุรกิจบ้าง เพราะทำงานมาตั้งแต่สาว ๆ แล้ว ถ้าถูกแบ่งงานเมื่อไหร่ท่านจะชอบบ้าง” เธอกล่าวทิ้งท้าย ■